

Mehiläisalan kouluttaja **Sanna Kängsep** kertoi tapahtumassa Mehiläistalouden kasvupolun hankkeesta ja valmensi hankkeen toisen koutsin **Lauri Ruottisen** kanssa mehiläishoitajia markkinoimaan hunajaa. Kaksikon teesinä oli, että parasta markkinointia on tarjota kuluttajille helppoja ja edullisia hunajakäyttövinkejä. Niinpä salissa nähtiin kokkishow, jossa valmistui hetkessä salilliselle yleisölle erilaisia juomia, välipaloja – ja majoneesia. Ohjeet herkkuihin löytyvät Satafoodin sivuilta.

Naurunrypyt silmäkulmissa käydyssä paneelikeskustelussa mittaa toisistaan ottivat kehäkoot. **Riitta Salo** puolusti **Farraria**, **Perti Harmaala** **Langstrothia** ja **Jussi Taipale** **Miniplus**-pesää. Salo suosittelee keveää ja helposti kuljetettavaa Farrar-kalustoa kaikille omaa jakamistaan arvostaville. Harmaala totesi, että kurssimateriaalit on usein tehty Langstrothille, joten se on helppo ottaa käyttöön. Jos laatikot satoaikaan painavatkin, toisaalta hunajakakkuja kuoriessa saa myös kerralla paljon tulosta. Taipale arvioi, että pikkuinen miniplus on helppo ja kevyt ratkaisu omavaraistelijalle – parveiluakaan ei tarvitse pelätä, sillä pesä ei pysty tuottamaan niin paljon massaa, että se parveilisi.

Pakkauskatselmuspöytä herätti selvästi mielenkiintoa, eikä ihme. Paikalle tuoduissa pakkauksissa oli kauniita, persoonallisia ja tyylikkäättä ratkaisuja. Hunajapakkauskista palautetta antanut **Katariina Kankaansivu** kehotti esityksessään tarhaajia katsomaan oman alan pakkausten lisäksi välillä myös muita kaupan hyllyllä olevia tuoteriimiä: kun menee pois omalta tontiltaan, on helpompaa huomata, millä perusteella itse valitsee kaupasta tuotteita.

Erikoistutkija **Emilia Pulkkinen** vastaa nykyään mehiläistautien ja mehiläisten loisten tutkimuksesta Ruokavirustossa. Hän piti Kevätpäivillä esityksen Tropilaelaps-punkista, ja sen aiheuttamasta uhasta Euroopan mehiläishoidolle. Mehiläistaudit on keskitetty Ruokavirustossa Kuopion toimipisteeseen, jonne myös läheteellä varustetut tauti- ja loisnäytteet tulee lähettää – mielellään alkuviikon aikana, jotteivät ne ehdi pilaantua viikonlopun aikana postissa. Pulkkinen totesi, että näytteet voi myös tuoda toimipisteeseen.

Kevätpäivät

– onnistunut resepti

Kevätpäivät Lahdessa oli sopiva sekoitus tarhaus- ja hunaja-asiaa, huumoria, purkkien hypistelyä, lahjunajien ja hunajaherkkien maistelua sekä keskusteluja tarhaajatuttavien kanssa.

Siitä on vuosia, kun vastaava määrä mehiläistarhaajia on parveillut yhtä aikaa samassa paikassa kuin maaliskuun puolivälissä Kevätpäivillä. Liiton järjestämään viikonlopun mittaiseen seminaariin osallistui yhteensä noin 180 vierasta. Ohjelma oli tällä kertaa hyvin käytännönläheinen ja käsitti muun muassa esityksiä tarhapaikan valinnasta, hunajan käsittelystä ja laatuvirheistä, karhutuhojen ehkäisystä, hunajamarkkinoiden tilanteesta sekä hunajan käyttöä kauneudenhoidossa. Tuoretta tuuletusta alalle saatiin luennossa, jossa graafikko ja pakkausmuotoilun opiskelija **Katariina Kankaansivu** ruoti hunajapakkausten ulkoasua alan ulkopuolisen silmin.

Ministeriltä lämmin kiitos tarhaajille

Arvovaltainen tervehdys seminaariin saatiin maa- ja metsätalouden ministeri **Sari Essayahilta**, joka on erittäin hyvin perillä alan haasteista. Hänen puheensa henki lämmintä arvostusta niin mehiläisten kuin tarhaajienkin työtä kohtaan. ”Hyvät tarhaajat,

teidän työnne ei ole korvattavissa. Ei Suomessa. Ei Euroopassa. Ei maailmassa. Tarvitsemme enemmän tarhaajia, enemmän pesiä – ja enemmän nuoria ja uusia toimijoita mukaan alalle. Mehiläisala ei ole vain tuotantoa – se on kulttuuri, elinkeino ja elintärkeä osa ekologista kokonaisuutta. Kiitos teille tärkeästä työstänne”, Essayah päätti puheenvuoronsa.

Huumoria ja tekemisen meininkiä

Nyt toista kertaa järjestetyillä Kevätpäivillä pyrittiin jälleen myös tarjoamaan vieraille jotain konkreettista puuhassa luentojen vastapainoksi. Tällä kertaa sellainen oli hunajapakkauskatselmus, jonka satoon yleisö saattoi tauoilla tutustua. Tarjolla oli myös maistiaisia lahjunajista sekä opastusta kosteusmittarin kalibrointiin. Huumoriosastolle päädyttiin paneelikeskustelussa, jonka osallistujat jakoivat kokemuksiaan kehäkokojen hyvistä puolista ja haasteista. Keskustelun edetessä tuntui aivan kuin yksi panelisteista olisi kokenut naapurikateutta ja alkanut itsekin suunnitella vaihtoa toiseen kehäkokoan – mene ja tiedä.

Iloa, tekemisen meininkiä ja ennen kaikkea uusia makuja oli tarjolla seminaarin lopuksi, kun Mehiläistalouden kasvupolun hankkeen koutsit **Sanna Kängsep** ja **Lauri Ruottinen** valmistivat ja maistattivat yleisölle uusia hunajaherkkuja. Tällä aukeamalla on puolestaan muutamia maistiaisia ohjelmasta, joihinkin teemoihin palaamme vielä seuraavassa Mehiläinen-lehdessä. Olkaa hyvä! ●

Hunajayhtymän toimitusjohtaja **Aapo Savo** totesi hunajakaupan olevan sikälli hyvässä mallissa, että kaupat haluavat myydä kotimaista hunajaa ja kuluttajat ostaa sitä. Kaupan vahva asema on kuitenkin haastava: ”Toisella puolella on aina ammattiohjaaja, joka haluaa ostaa mahdollisimman halvalla. Minä taas yritän myydä mahdollisimman kalliilla. Pyrin nostamaan hintaa pitkäjänteisesti, jotta mehiläistarhaus olisi vieläkin paremmin toimiva elinkeino.”

Kevätpäivillä palkittiin jälleen myös vuoden paikallisyhdistys. Tunnustus annettiin Pohjolan mehiläishoitajille, ja sen ottivat vastaan **Karri Pyhtilä**, **Timo Hampinen**, **Hannu Luukinen** ja **Perti Harmaala**. Palkinnon perusteena oli laajalla alueella toteutettu pitkäjänteinen, aktiivinen toiminta – koulutukset ja tapahtumat. Yhdistyksessä vastuuta pyritään jakamaan ja saamaan kaikkien ääni kuuluviin.